

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9313** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) против решение № 1957/29.05.2025 г. по НАХД № 12695/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав. С решението е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/14.08.2021 г., издаден от АПИ, с който на „БМС ТРАНС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл.102, ал.2 от същия закон.

Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от СГП намира, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите,

установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя. Към сочената дата на извършване на нарушението - 14.08.2021 г. разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, /в редакцията ДВ, бр.105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г./ не е предвиждала издаването на ЕФ за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а само за нарушение на чл. 179, ал. 3 от същия закон, които по своето съдържание са различни. Така, към посочената дата законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на ЕФ. Поради това, за нарушението на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП е бил приложим процесуалният ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство, предвиден в чл. 189е, ал. 1 от ЗДвП, а именно, съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление, при наличието на предпоставките за това. Съгласно чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове, не е допустимо обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба. По изложените съображения, правилна е постановената отмяна на процесния ЕФ. Тя е в съответствие и с възприетото в решение от 21.11.2024 г. по дело № С-61/23 на Съда на Европейския съюз.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски. Установява се такива да са направени в размер на 337,45 евро (с левова равностойност 660 лева)– възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна помощ. Същите следва да бъдат присъдени изцяло при липсата на възражение за прекомерност. Сумата е дължима от АПИ, която е юридическо лице съгласно чл.21, ал.2 от Закона за пътищата.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1957/29.05.2025 г. по НАХД № 12695/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „БМС ТРАНС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 337,45 (триста тридесет и седем евро и 45 евроцента) евро– разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

